

Een bijzonderheid bij dit proces is dat het mede gevoerd werd door enige diakenen van de publieke gereformeerde kerk te Rotterdam (waaronder een regerend schepen), die daartoe geauthoriseerd waren door de Grote kerkeradsvergadering²¹). De Diaconie alimenteerde een van de kinderen van Geertruy. Zij zagen in deze making een bewijs 'nevens 't geen bij genoegzame testatie scheindt te blijken, dat de naam van Hr. van Outheusden slegs is gebruykt en het goed eigenlijk gemaakt ten behoeve van de Papekerk tegen regten en plakaten van den Lande'. Eisers stellen dat de verweerder, Anthonie van Outheusden 'nevens zijn schoonvader Mr Hendrik Roos, advocaat te Rotterdam, te dien tijde waren, en althans nog sijn, opperkerkmeesteren of directeurs van de Roomsgesinde kerk, genaamt het Paradijs, mitsgader armmeester van de Roomsgesinde geestelijke armen binnen de stad Rotterdam, en dat Marg. Paesdag, tot het passeren van het voorzegde pretense testament sijnde geïnducteert, sij vervolgens simulatelijk en op een verboden wijze onder de gesuborneerde naem van de verweerder en onder secrete conditien haere nagelaten goederen hadde weggemaect ten behoeve van de Roomsgesinde geestelijkheid ofte van de Pauselijck geseyde geestelijke armen'.

De verweerder ontkent dat hij kerkmeester zou zijn of armmeester van geestelijke armen, 'ja zelfs dat tot Rotterdam geestelijke armen zouden zijn'. Hij verklaart onder ede dat aan hem geen heimelijke instructies zijn gegeven, dat hij alleen is gelast 'uitreickinge te moeten doen aan arme persoonen van de Rooms-Catholijcke religie binnen de Stadt Rotterdam'.

In de Grote vergadering van 30 januari 1725 delen de diakenen mee dat het proces is verloren; men draagt hen op hiervan kennis te geven aan burgemeesters en in de vergadering van 2 april oordeelt men 'na ingenomen advys van hun Edel Grootagtbaren de Heren Burgemeesteren in dese sententie te moeten berusten, de gemaekte onkosten ten civielste te betalen en de stukken van het proces onder de thesauriers te bewaren'.

De Hoge Raad stond destijds onder presidium van de beroemde jurist C. van Bijnkershoek, van wie bekend is dat hij ook persoonlijke aantekeningen maakte en in zijn 'Observationes tumultuariæ' de quintessens van verschillende processen heeft uiteengezet. Hij gebruikte hierbij voor de betrokken personen gefingeerde namen. Ook dit proces treffen we daar aan²²).

Een zekere Sempronia, de Roomse godsdienst toegedaan, benoemde Maevius tot universeel erfgenaam, terwijl ze haar zuster